

FOKUS I
Albania - Kosova

Seria A
Përqëndrohuni te
Jezusi

FOKUSI – Seri A

Përqëndrohuni te Jezusi

Tabela e përmbajtjes

Tema e parë: Kush jemi ne?	2
Tema e dytë: Mahnitje	11
Tema e tretë: Dashuria e parë	17
Tema e katërt: Dëshirë	24
Tema e pestë: Pritje	29

Tema e parë: Kush jemi ne?

Kush jemi ne?

Lutje

Falënderojmë Zotin që na bashkoi dhe lutemi për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij gjatë kësaj bisede.

Mirësevini në takimet e "Fokusit". Në këtë seri do të gjeni 5 tema. "FOKUSI" përdor katër shtylla për të strukturuar takimet. Çdo takim përbëhet nga disa elemente fikse, të cilat janë si më poshtë:

a. Studimi i Biblës

Së pari, ne duam të dëgjojmë Fjalën e Perëndisë duke studiuar së bashku Biblën. Kjo nuk ka të bëjë vetëm me njohurinë dhe kuptimin më të mirë të asaj që shkruhet dhe çfarë do të thotë, por edhe për mënyrën se si mund ta zbatojmë atë në jetën tonë dhe se si përshtaten këto mësimë me përvojat tona.

b. Lutje

Lutja është themeli i gjithë serive të Fokusit. Duke u varur tek Perëndia, ne duam të arrijmë atë që Zoti mund të bëjë në mesin tonë dhe si Ai mund të punojë përmes nesh. Prandaj, ne duam të lutemi për bekimin e tij, ta falënderojmë dhe ta adhurojmë. Në të njëjtën kohë ne duam të ndërmjetësojmë për njerëzit dhe situatat që po kalojnë.

c. Në lëvizje

Është e rëndësishme të zbatojmë gjërat që do të mësojmë dhe zbulojmë në këto takime. Në këtë pjesë, propozohen hapa të vegjël që mund të bëjmë si një ushtrim në situatën tonë. Ndonjëherë personalisht, ndonjëherë si grup ose si kishë, ne do të inkurajojmë njëri-tjetrin që me të vërtetë ti zhvillojmë ato aktivitete duke bërë plane konkrete dhe më vonë duke pyetur njëri-tjetrin se si i kemi praktikuar ato plane.

d. Ndarja e tregimeve

Në seksionin "Ndarja e tregimeve", ju jeni të ftuar të shprehni mendimet tuaja për Zotin dhe besimin dhe t'i ndani me të tjerët. Për më tepër, njerëz nga vende të ndryshme do të flasin për temat në video të shkurtra. Ata përpiqen të ecin me Perëndinë në rrethana të ndryshme, por të gjithë kanë pyetje dhe situata të ngjashme si ju.

“Fokusi” është një proces shpirtëror

Ky material për grupet është pjesë e serisë “Fokusi”, e cila ka për qëllim të fillojë një proces **reflektimi** për të gjithë kishën se si mund të jemi një kishë misionare me një përqëndrim të përtërirë në Jezus Krishtin. Kjo seri e “Fokusit” është si një rrugë që ecim së bashku.

“Fokusi” është një proces mësimi i cili ka për qëllim të inkurajojë dy lëvizje:

- a. Një lëvizje në drejtim **të brendësisë**, drejt zemrës së kishës dhe drejt zemrës sonë personale. Ne do të flasim në thellësi se kush është Zoti në jetën tonë. Ne gjithashtu do të flasim për kuptimin e njohjes së Jezusit dhe të jetuarit me të. Si mund të jemi dëshmitarë besnikë në ditën e sotme? Kjo është një pyetje në radhë të parë për besimin tonë personal. Si mund ta lidhim besimin tonë në jetën tonë të përditshme: me punën tonë, me familjen tonë, me lagjen tonë, me miqtë tanë. Praktikisht: si mund ta lidhim besimin tonë në vendin dhe rolin që Zoti na ka caktuar.

Pyetja 1

A mund të jepni shembuj që ju ndihmojnë të rriteni në besimin tuaj personal?

- b. Lëvizja e dytë ka të bëjë me një lëvizje të përtërirë drejt **të jashtmes**. Ne i hapim sytë, zemrat tona dhe jetën tonë për njerëzit përreth nesh. Sidomos për njerëzit që ende nuk e njohin Jezusin. Ne do të kërkojmë këtë lëvizje të jashtme që nga fillimi i kësaj serie “Fokusi”. Në secilin mësim do të kërkojmë sesi mund të jemi të përfshirë në mënyrë praktike dhe aktive, kështu që nuk do të jetë thjesht një reflektim dhe diskutim i pafund.

Pyetja 2

A mund të jepni shembuj se si, kur dhe ku mund të flisni me të tjerët për Biblën dhe besimin?

Lexoni Biblën

Luka 10:38-42

"Ndodhi që, ndërsa ata po udhëtonin, Jezusi hyri në një fshat; dhe një grua, që e kishte emrin Marta, e priti në shtëpinë e vet. Ajo kishte një motër që quhej Mari, e cila u ul te këmbët e Jezusit dhe dëgjonte fjalën e tij. Por Marta, që ishte krejt e zënë nga punët e shumta, iu afrua dhe i tha: "Zot, a nuk të intereson që ime motër më la vetëm të shërbej? I thuaj, pra, të më ndihmojë". Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Martë, Martë, ti po shqetësohesh dhe kujdesesh për shumë gjëra; por vetëm një gjë është e nevojshme, dhe Maria zgjodhi pjesën më të mirë, që asaj nuk do t'i hiqet".

Ndonjëherë mund të jemi shumë të zënë. Me punën tonë, shkollën, familjet dhe aktivitetet e kishës. Midis kaq shumë aktiviteteve, shumë prej nesh dëshirojnë të pushojnë. Kjo është ajo që ne kërkojmë kur shkojmë në kishë. Një vend ku mund të lutemi, adhurojmë dhe dëgjojmë fjalën e Zotit, në mënyrë që të frymëzohemi dhe të ngushëllohemi. Ne si të krishterë e dimë që Jezusi thotë: "Ejani tek unë, o të gjithë të munduar dhe të rënduar dhe unë do t'ju çlodh". (Mat. 11:28).

Pyetja 3

Me cilën nga dy gratë (Martën apo Marinë) ngjasoni më shumë:

- A jeni gjithmonë të zënë dhe prandaj disa herë harroni rëndësinë e kishës dhe besimit?
- Apo merrni kohë për të dëgjuar Perëndinë, për të lexuar Biblën dhe për t'u lutur dhe prandaj për ty gjëra e tjera janë dytësore?

Karakterit dhe talentit

Marta është gjithmonë e zënë. Maria merr kohë për të reflektuar. Para se të fillojmë të jemi gjykues, është mirë të mendojmë se dikush mund të ketë punë të shumta.

Ndoshta Maria ka punuar shumë me pasion në raste të tjera. Dhe Marta, a nuk e kuptoi ajo vetëm çfarë ishte e nevojshme në atë moment, kur Jezusi po vizitonte me dymbëdhjetë dishepujt e tij? Ajo përdori talentin e saj, të cilin e kishte marrë nga Zoti: për të shërbyer (Dhjakonia në greqisht).

Pyetja 4

Si është e organizuar kisha juaj?

- A ndahen detyrat (pastrimi, puna e fëmijëve, adhurimi, predikimet, praktikat)
- Apo shpesh janë të njëjtët njerëz që bëjnë pothuajse gjithçka?
- A mund/duhet të jetë ndryshe? Si mund ta organizoni atë?

Ndjenjë detyre

Në kulturën e Lindjes së Mesme, mikpritja është shumë e rëndësishme. Mikpritja është ndonjëherë më pak e rëndësishme se në vendet e tjera. Tradicionalisht, mikpritja në Shqipëri ishte gjithashtu e vetë-kuptueshme. Në kulturën e sotme moderne shqiptare, mikpritja duket se është në rënie. Por në Betani, një vakt i tërë ishte përgatitur menjëherë nga familja pritëse. Betani është fshati pak kilometra larg Jerusalemit ku jetuan Marta, Maria dhe vëllai i tyre Llazari. Ka kuptim që Marta, si vajza më e madhe, e merr atë përgjegjësi. Është detyrë e saj t'i bëjë mysafirët të ndjehen mirë në shtëpi. Megjithatë Jezusi e pyet Martën për sjelljen e saj.

Jezusi nuk kritikon mikpritjen e Martës. Problemi është, ajo është "e shqetësuar" dhe "e shqetësuar për shumë gjëra" (vargu 40, 41). Marta është plotësisht e ngarkuar me shqetësimet e saj. Ndihet sikur ka kaq shumë për të bërë. Siç duket, ajo është aq e përqendruar në rolin e saj si zonjë, sa që harron se mikpritja ka për qëllim t'u shërbejë mysafirëve. Nuk është një qëllim në vetvete.

Jemi kaq të zënë

Jetë në këtë ditë dhe moshë kërkon shumë më tepër se sa kontaktet sociale, vetë-zhvillimit dhe shumë më tepër. Individualizmi e bën jetën ndonjëherë shumë të komplikuar. Maria dhe Marta jetuan në një kohë shumë të ndryshme, në një kulturë të ndryshme. Por edhe atyre iu desh të linin ngutjen e tyre dhe të merrnin kohën e tyre për t'u afruar me Jezusin.

Vendi i duhur

Maria zgjedh të ulet në këmbët e Jezusit. Është e mahnitshme që ajo u ul me burrat. Të gjithë do të jenë ndjerë të parehatshëm me këtë, mbase u ngritën zëra për ta kritikuar. Është shumë mirë që Marta dëshiron të kujdeset për mysafirët. Marrja e përgjegjësisë në jetë është e nevojshme, por duhet të kuptojmë thellësisht që vetë Zoti kujdeset për secilin prej nesh. Prandaj, është e rëndësishme të qëndrojmë të qetë vazhdimisht, të ulemi në këmbët e Jezusit dhe të dëgjojmë atë që Zoti ka plane për jetën tonë dhe për botën. Përndryshe, ne thjesht mund të zhytemi në ndjekjet tona dhe të harrojmë se kemi një Atë në Qiell që e di atë që na nevojitet. Maria ka kuptuar me vetëdije ose pa vetëdije diçka për këtë, por në të njëjtën kohë ajo duhet të ketë ndier sy që e shponin si shigjeta për veprimin e saj të pazakontë.

Pyetja 5

Ne shohim te Maria që ajo u ul pranë këmbëve të Jezusit. Kjo ishte një zgjedhje e pazakontë në atë kulturë, e cila ndoshta provokoi edhe kritika nga disa.

- a. Çfarë zgjedhje të pazakontë mund të keni bërë në jetën tuaj për ta njohur më mirë Jezusin?
- b. A jeni hasur me kritika nga të tjerët? Si reaguat për këtë?

Takimi me Jezusin

Jezusi e vendos veten në qendër të kësaj historie. Ai vendoset në mes të botës sonë në të cilën jemi të zënë. Jo vetëm me aktivitetet tona të përditshme, por edhe me shërbesën tonë ndaj Tij. Fokusi i kësaj historie është takimi me Jezusin, Zotin që bëhet shërbëtor dhe është në rrugën e tij drejt kryqit. Fokusi nuk duhet të jete se ne duhet të veprojmë ose jo, se duhet të jemi të zënë ose jo. Dallimi është nëse duam të na shërbehet apo jo. Jezusi dëshiron të na shpëtojë dhe për këtë arsye po vjen në fshatin tonë ose qytetin tonë, shtëpinë tonë dhe jetën tonë.

Maria sheh që kjo është gjëja më e rëndësishme në jetën e saj. Ndonjëherë mund të jemi të zënë si Marta para se ta kuptojmë. Përmes “Fokusit”, ne gjithmonë duam të jemi të vetëdijshëm se është e rëndësishme që Jezusi të jetë në qendër të jetës sonë të përditshme.

Pyetja 6

Maria zgjedh këtë moment të veçantë për t'u ulur në këmbët e Jezusit. Por ju gjithashtu mund të krijoni momente çdo ditë për t'u ulur në këmbët e tij, për ta dëgjuar Atë në lutje dhe duke lexuar Biblën.

- A keni një rutinë të caktuar në jetën tuaj të përditshme për t'u ulur "në këmbët e Jezusit"? Nëse po, cilën rutinë keni? Nëse jo, si mund ta ndryshoni atë?

Lutje

Pyesni nëse dikush ka pikë specifike për të falënderuar ose për t'u lutur. Falënderoni Zotin për kujdesin e tij për ne dhe shprehni pikat e përmendura të falënderimeve dhe lutjeve.

Tema e dytë: Mahnitje

Mahnitje

Lutje

Le te falënderojmë Zotin që na solli këtu dhe të falënderojmë Atë për gjithë punën që po ndodh në kishë. Nëse pikat e lutjes janë përmendur lutuni për këto pika. Lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij në këtë bisedë.

Në temën e parë, ne kemi përmendur gjëra që mund të na bëjnë të mos ulemi në këmbët e Jezusit. Tani do të flasim për anën tjetër. Çfarë po shkon mirë në kishën tonë? Ne jetojmë në një kohë, kur jo të gjitha kishat janë plotësisht të mbushura me besimtarë. Mund të jetë si një barrë për të mbajtur drejtimin e kishës.

Por, të mos harrojmë se krishtërimi në të gjithë botën është ende feja më e madhe. Pavarësisht gjithçkaje, është vetë Zoti që vazhdon me kishën e tij. Zakonisht, më shumë gjëra po ndodhin në kishën tuaj sesa jeni në dijeni. Në vend që të ankohe mi për gjithçka që është e vështirë, Pali na tregon një qasje ndryshe në pasazhin e Biblës që do të lexojmë sot. Pali fillon duke falënderuar për atë që po shkon shumë mirë në kishën e Filipisë. Duhet mprehtësi për ta vërejtur atë. Në letrën drejtuar Filipianëve, Apostulli Pal jep udhëzime për atë që duhet për të parë bekimet që Zoti ka dhënë.

Lexoni Biblën

Filipianëve 1:3-11

E falënderoj Perëndinë tim, sa herë që ju kujtoj, duke u lutur gjithmonë me gëzim për ju të gjithë në çdo lutje që bëj, për pjesëmarrjen tuaj në ungjill që nga dita e parë e deri tani, duke qenë i bindur për këtë, se ai që nisi një vepër të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit. Sikurse është e drejtë që unë të mendoj këtë për ju të gjithë, sepse ju kam në zemër, sepse ju si në vargonjtë e mi ashtu edhe në mbrojtjen dhe në vërtetimin e ungjillit, jeni të gjithë bashkëpjesëtarë të hirit me mua. Sepse Perëndia është dëshmitari im, se kam shumë mall për ju të gjithë me dashuri të thellë në Jezu Krishtin. Dhe për këtë lutem që dashuria juaj të teprojë gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo perceptim, që të shqyrtoni cilat janë gjërat më të mira dhe të mund të jeni të pastër dhe të papenguar për ditën e Krishtit, të mbushur me fryte të drejtësisë që janë me anë të Jezu Krishtit, për lavdi e për lëvdim të Perëndisë.

Pyetja 1

Lexoni pasazhin e Biblës përsëri në heshtje për veten tuaj dhe përpquni të përmbliidhni me disa fjalë marrëdhënien midis Palit dhe kishës.

Pali dhe Filipianët

Pali i shkroi këtë letër kishës së Filipisë, që ishte një koloni romake në Greqinë e sotme veriore, jo në rrethana ideale. Ai u burgos (vargu 7) dhe kaloi kohë në arrest shtëpie në shtëpinë që mori me qira në Romë. Filipianët me sa duket i kishin dërguar një dhuratë, dhe Pali donte t'i falënderonte dhe t'i inkurajonte ata me këtë letër.

Para së gjithash, ai i falënderon ata për pjesën e tyre në përhapjen e ungjillit (vargu 5). Ai e përsërit atë lutje falënderimi sa herë që mendon për ta (vargu 3). Në këtë mënyrë ai përfshihet në lutje për njerëz që janë afër zemrës së tij. Dhjetë vjet më parë, ai e kishte themeluar kishën në Filipi gjatë misionit të tij të dytë, i cili përshkruhet te Veprat 16. Pali e do shumë këtë kishë. Ai flet për ndjenjat dhe dashurinë e tij të ngushtë ndaj tyre në vargjet 7 dhe 8. Kjo kishë e re vazhdon ta mbështesë financiarisht.

Me gëzim

Pali lutet me gëzim për kishën (vargu 4). Gëzimi është një fjalë kyçe në këtë letër dhe shfaqet gjashtëmbëdhjetë herë. Në këtë letër, gëzimi është më shumë se një emocion pozitiv, i ngjallur nga rrethana të favorshme. Gëzimi ka të bëjë me një perspektivë në jetën e një të krishteri. Gëzimi i qëndrueshëm mund të gjendet vetëm në marrëdhëniet me Krishtin. Më vonë në këtë letër, Pali thekson se gëzimi mund të gjendet edhe në vuajtje, në shërbim ose në dhënie. Vetë Jezusi është shembulli më i mirë i kësaj. Nëse e ndjekim Atë, ne mund të gëzohemi tek Ai në të gjitha rrethanat e jetës sonë.

Pyetja 2

Kur mendoni për kishën tuaj lokale:

- a. Si ka qenë kjo kishë një bekim për jetën tuaj? Jepni disa shembuj.
- b. Si mund të jeni ju një bekim për këtë kishë. Jepni edhe shembuj.

Të lidhur në hir

Në vargun 7 ai përmend "të qënit pjesëmarrës në hirin". Përndjekja ose burgosja nuk mund ta ndalonin atë. Nëse e shohim këtë në situatën e kishës sot, mund të themi se një rënie e anëtarësisë ose ndonjë pengesë tjetër nuk mund të ndryshojë pjesëmarrjen tonë në hirin e Zotit.

Në kishë jemi lehtësisht të përqendruar në atë që mungon. Si rezultat, ne ndonjëherë shohim shumë pak çfarë bekimesh jep Zoti. Zoti nisi me ne. Kjo mund të na japë paqe, sepse ne e dimë që Ai gjithashtu do ta plotësojë atë. Ne duhet të jemi të lumtur me atë që jep Zoti.

Mprehtësi

Pali jo vetëm që përmend faktin që Zoti e ka filluar kishën e tij, por ai tregon edhe atë që duhet për të vazhduar. Kjo është mprehtësi. Besimtarët në Filipi duhet të kuptojnë çfarë është me rëndësi (vargu 10). Njohuria dhe dallimi e bëjnë dashurinë të rritet (vargu 9). A jeni në dijeni për atë që po ndodh në kishën tuaj? A i jepni përparësi asaj që është me të vërtetë e rëndësishme? A mund të dalloni çështjet kryesore dhe dytësore?

Pyetja 3

Kjo duket si një pyetje e thjeshtë, por mendojeni me kujdes. Është një pyetje që kthehet në thelb:

- Pse jemi kishë?
- Cili është qëllimi/cilat janë qëllimet e kishës?

Pali lutet që Filipianët të japin frytet e duhura dhe ne mund të bëjmë të njëjtën gjë për kishën tonë. Kjo na shenjtëron, por gjithashtu sjell "frytet e drejtësisë" (vargu 11). Kjo ka të bëjë me shenjtërimin, që është korrja e një jete të drejtë. Ketë fryt që Perëndia jep përmes Frymës së tij të Shenjtë drejtohet gjithmonë tek tjetri dhe te nderimi i vetë Zotit. Kështu, kisha është vendosur në këtë pozitë nga Zoti për të bekuar këtë botë dhe jo vetëm për veten tonë ose për njëri-tjetrin.

Ndarja e tregimeve

Në seksionin "Ndarja e tregimeve" ju jeni të ftuar të ndani përvojat tuaja për atë që po kaloni me Perëndinë. Ju keni qenë një kishë për disa vjet dhe sigurisht që shumë gjëra do të kenë ndodhur brenda dhe jashtë kishës tuaj. Ju inkurajoj të filloni duke falënderuar e duke reflektuar për gjërat e mira që kanë ndodhur në kishën tuaj.

Merrni ca kohë për të ndarë dy gjëra të mira që ndodhin në kishën tuaj. Ndoshta ju jeni të përfshirë në ato gjëra, ose keni dëgjuar për to.

- Si dhe ku e shihni Zotin duke vepruar në kishën tuaj?
- A mund të tregoni momente kur Zoti e ka përdorur kishën tuaj për të bekuar të tjerët jashtë kishës?

Një këshillë e dobishme

Zgjidhni një ose dy persona për të shkruar pikat pozitive të kishës në një letër falënderimi, siç bëri Pali në letrën e tij. Në takimin tjetër, këta persona do të lexojnë letrën e tyre. Këto letra ndoshta mund të ndahen me të tjerët përmes Whatsapp ose të postohen në Facebook.

Lutje

Nëse i jepni me vetëdije mrekullisë dhe falënderimeve një vend në lutjet tuaja, do të filloni të shikoni kishën tuaj në një mënyrë tjetër. Pasi ta tregoni ngjarjen, mblidhni disa pika për të falënderuar Zotin për bekimet e tij.

Tema e tretë: Dashuria e parë

Dashuria e parë

Lutje

Le ta falënderojmë Zotin që Ai na ka bashkuar këtu dhe le të lutemi për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij në këtë bisedë. Gjithashtu mund të përmendim disa kërkesa specifike për lutje ose pika për të falënderuar.

Një letër drejtuar kishës sonë

Një ose dy persona kanë përgatitur një letër drejtuar kishës sonë në stilin e Palit. Le t'i dëgjojmë ato letra dhe t'u përgjigjemi atyre mesazheve.

Në jetën reale nuk është gjithmonë e lehtë të jesh një besimtar i fortë ose të funksionosh si një kishë e shëndetshme. Fatkeqësisht, ne nuk shohim vetëm shumë **bekime** në kishën tonë, por edhe shumë **sfida**. Ndonjëherë ato probleme mund të jenë sfiduese dhe ju nuk dini si të vazhdoni në mes të kaq shumë vështirësive.

Pyetja 1

Çfarë vështirësish mund të hasim / ose kemi hasur në kishën tonë? Jepni disa shembuj.

Bibla na thotë se problemi më i madh me të cilin mund të përballet një kishë është se "ata lënë dashurinë e parë". Në disa gjuhë ekziston një proverb që thotë: "*Dashuria e vjetër nuk ndryshket*". Në gjuhën shqipe ekziston thënia: "*Dashuria e parë nuk harrohet kurrë*". Jo të gjithë jemi me të dashurin tonë të parë. Dhe edhe nëse jeni akoma bashkë, ndjenjat për njëritjetrin mund të kenë ndryshuar me kalimin e viteve. Në jetën tonë, ne shpesh harrojmë dashurinë tonë të parë.

Por Jezusi bën thirrje për një kthim në dashurinë që u ndez kur u takuat me të. Kjo letër e Jezusit drejtuar kishës në Efes, që lexojmë sot, mund të duket sikur po shikojmë veten në pasqyrë. Në këtë mësim të "Fokusit" ne duam të gjejmë një përqendrim të ri te Jezusi. Por kjo fillon duke parë me sinqeritet situatën në të cilën ndodhemi.

Tani do të shihni një video të shkurtër në të cilën njerëz të ndryshëm tregojnë për "dashurinë e tyre të parë". Pas kësaj diskutoni pyetjet e mëposhtme:

1. Kush person në video ka të njëjtin mendim si ju?
2. Çfarë mund të thoni për dashurinë tuaj të parë?

Lexoni Biblën

Zbulesa 2:1-7

Engjëllit të kishës në Efes shkruajti: këtë thotë ai që mban të shtatë yjet në të djathtën e tij dhe që ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari.

Unë i njoh veprat e tua, mundin tënd dhe durimin tënd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijtë; ti i vure në provë ata që pretendojnë se janë apostuj dhe nuk janë dhe i gjete gënjeshtarë. Ti ke duruar, ke qëndrueshmëri dhe për hir të emrit tim je munduar pa u lodhur. Por kam diçka kundër teje, sepse dashurinë tënde të parën e le. Kujtohu, pra, se nga ke rënë, pendohu, dhe bëj veprat e para; në mos do të vi së shpejti te ti dhe do ta luaj shandanin tënd nga vendi i vet, nëse nuk pendohesh. Por ti ke këtë, që i urren veprat e Nikolaitëve, që i urrej edhe unë. Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të parajsës së Perëndisë".

Efesi

Ky qytet ishte më i rëndësishmi në Azinë e Vogël, një qytet port në kryqëzimin e rrugëve kryesore tregtare. Ishte një qendër ekonomike ndërkombëtare dhe e ngjeshur. Për më tepër, ishte një qendër fetare me një tempull të madh për Artemisën (Diana), perëndeshën e gjuetisë dhe pjellorisë. Pali kishte gjetur një numër njerëzish atje vite më parë, të cilët tashmë besuan tek Jezusi dhe themeluan një kishë atje (Veprat 19 dhe 20). Për më shumë se dy vjet ai jetoi në Efes dhe ishte baza e tij për punën e ungjillëzimit në Azinë e Vogël.

Vlerësim

Në letrën që do t'u shkruajë Gjoni shtatë kishave, Jezus Krishti gjithashtu përqendrohet në kishën në Efes. Jezusi fillon duke lavdëruar kishën e Efesit për gjithçka që shkon mirë. Ai i di veprat e tyre të mira, thotë Ai. Ai i thotë se Ai e di se çfarë po ndodh në kishë (vargu 2):

- a. Ai e njeh angazhimin e tyre të madh. Është një kishë **aktive**.
- b. Ai përmend gjithashtu këmbënguljen e tyre. Ata kanë **këmbëngulur** në rrethana të vështira. Ata hasin rezistencë, për shembull në Veprat 19 që tregtarët vendas revoltohen. Kjo sepse, për shkak të veprës së ungjillëzimit të Palit, ata shesin më pak statuja të Dianës dhe dhurata të tjera. Të krishterët në Efes po diskriminohen. Megjithatë ata vazhdojnë të ndjekin Jezusin.
- c. Arsyeja e tretë pse ata meritojnë lëvdata është sepse ata i janë përmbytur me kujdes **doktrinës së pastër**, të vërtetës së ungjillit.

Zbulesa 2:2

Bibla Shqip

Unë i njoh veprat e tua, mundin tënd dhe durimin tënd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijtë; ti i vure në provë ata që pretendojnë se janë apostuj dhe nuk janë dhe i gjete gënjeshtarë.

Kritikë

Toni ndryshon në vargun 4. Jezusi vëren se kisha në Efes ka braktisur dashurinë e saj të parë. Dashuria është ftohur dhe nuk ka me pasion. Nuk shpjegohet se për cilën dashuri flet Pali (dashuria ndaj Zotit, njëri-tjetrit ose të jashtmit). Kur të lexohet letra, anëtarët e bashkësisë pa dyshim do ta kuptojnë atë.

Sa tronditëse dhe e dhimbshme duhet të jetë kur Jezusi thotë këtë për ju. E gjithë veprimtaria në kishën e Efesit, gjithë angazhimi dhe përkushtimi, gjithë këmbëngulja, të gjitha bisedat për doktrinën e pastër, nëse kjo vjen nga zemrat e vakëta me pak dashuri, nuk ka asnjë kuptim.

Në shumë pasazhe të tjera të Biblës mund të lexojmë për rëndësinë e dashurisë. Për shembull në Gjonin 21: 15-17, ku

Jezusi e pyet Pjetrin nëse e do Atë, Ai nuk e pyet Pjetrin: “A beson në mua?” Jezusi pyet: “A më do mua?”. Kisha në Efes u themelua nga Pali, i cili vetë theksoi rëndësinë e dashurisë (shih 1 Korintasve, kapitulli 13).

Pyetja 2

Imagjinoni që njëri prej udhëheqësve në kishën tuaj gjatë një shërbese në kishë del para të gjithëve dhe thotë: "Bashkë-besimtarë, ne kemi marrë një letër me një mesazh nga vetë Jezusi". Letra në fakt është një vlerësim i kishës. Çfarë mendoni se do të shkruhej në atë letër? Mund të përmendni disa gjëra konkrete, pozitive dhe negative?

Pyetja 3

- Nuk është e qartë menjëherë për cilën dashuri po flet Jezusi këtu. A mendoni se bëhet fjalë për dashurinë ndaj Zotit, dashurinë e ndërsjellë në kishë apo dashurinë për njerëzit jashtë kishës? A mund t'i shihni në të vërtetë ato lloje të ndryshme të dashurisë ?
- Cilën dashuri mund të përjetoni pak më shumë në kishën tuaj?

Shuaj

Me sa duket, është e mundur që dashuria të zvogëlohet edhe në një kishë aktive, të gjallë. Si mendoni: A mund të ndodhë kjo edhe në kishën tonë? A është dashuria sot po aq e gjallë sa dikur në fillim? Dhe si duket në jetën tonë personale? Ne nuk mund ta lexojmë këtë letër drejtuar Efesit pa qenë të sinqertë me veten dhe njëri-tjetrin.

Jezusi u thotë të krishterëve në Efes: "Atëherë kujtoni nga cila lartësi keni rënë dhe kthehuni dhe bëni veprat e para. Por nëse jo, unë mund të vij shpejt te ju, dhe shandanin juaj do të hiqet nga vendi i tij nëse nuk pendoheni". Mendoni se ku shkoi keq. Sa i madh është ndryshimi midis atëherë dhe tani. Kthehuni, kthehuni, paralajmëron Jezusi. Përndryshe, unë do të vij tek ju dhe do të heq shandanin nga vendi i tij (vargu 5). Nëse dashuria zhduket, kisha ndalet me përhapjen e dritës, atëherë llamba shuhet.

Në fakt, në fund kisha e Efesit u zhduk. Kjo mund të ndodh edhe sot. Gjithashtu në Shqipëri disa kisha po zvogëlohen ose po mbyllen. Pra, këto fjalë të Palit nuk janë fjalë boshe. Shumë kisha nuk dinë saktësisht se si të vazhdojnë dhe si t'i përballojnë ato çështje të vështira. Ne duhet të dimë më mirë se çfarë besojmë në të vërtetë dhe si mund ta ndajmë besimin tonë me të tjerët. Ky kërkim për më shumë thellësi në besimin tonë, na bën pyetjen e rëndësishme se çfarë do të thotë besimi ynë për ne sot.

Pyetja 4

Ndonjëherë ne mund të ndjehemi të ndrojtur t'i ftojmë të tjerët të bashkohen me besimin e krishterë. A mendoni se kjo ka të bëjë me faktin se kemi humbur dashurinë e parë dhe nuk jemi më në zjarr për Jezusin? Jeni dakord me këtë mendim? Pse po, ose pse jo?

Përqëndrohuni në Krishtin

Në këtë mësim të "Fokusit" ne duam të kthehemi dhe të kërkojmë dashurinë e parë. Ne duam të shohim Jezus Krishtin që është duke qëndruar në mes të shandanëve. Ai është në mesin tonë. Ai mban kishën në dorë. Në takimin me të qëndron një fillim i ri. Ky është një premtim i shkëlqyeshëm. Letra mbaron me shumë shpresë: "Kushdo që fiton, unë do ta ushqej atë nga Pema e Jetës, e cila është në mes të parajsës së Zotit"

(vargu 7). Jezusi flet këtu, si në letrat e tjera për kishat që vijnë, për fitoren. Këtu ai tregon për të ardhmen në të cilën mëkati nuk është më pengesë midis Zotit dhe njerëzve. Do të jetë ashtu siç ishte menduar të ishte në parajsë.

Në lëvizje

Ndoshta në nxitimin e jetës së përditshme ju keni harruar disi disa njerëz të cilëve më parë ju keni kushtuar kohën, vëmendjen ose energjinë tuaj. Mendoni për një anëtar tjetër të kishës, një anëtar të familjes, dikë që jeton në rrugën tuaj, një mik ose ish-koleg.

A u pëlqen atyre njerëzve ende një inkurajim, një vesh dëgjues, një kompliment? Mundohuni t'i premtoni vetes se cilin person do të përpiqeni të inkurajoni gjatë kësaj jave. Ndoshta përmes një telefonate, një mesazhi WhatsApp, një vizite apo diçka tjetër. Vetëm për t'u treguar atyre diçka nga dashuria e Krishtit.

Gjatë takimit tjetër, ne do të pyesim njëri-tjetrin se si keni qenë në gjendje ta mbani premtimin tuaj. Dhe të mos harrojmë të lutemi për atë person që kishim në mend.

Lutje

Pyesni nëse dikush ka pikë specifike për të falënderuar ose për t'u lutur. Falënderoni Zotin për kujdesin e tij për ne dhe shprehni pikat e përmendura të falënderimeve dhe lutjeve. Ju gjithashtu mund të këndonit një këngë që ka të bëjë me dëshirën e pranisë së Zotit.

Tema e katërt: **Dëshirë**

Dëshirë

Shumë njerëz përjetojnë një dëshirë të fortë për një jetë afër Jezusit. Dëshirat nuk janë gjithmonë të lehta për tu shprehur në fjalë, veçanërisht kur ato dëshira shkojnë thellë. Psalmet mund të na ndihmojnë për tu shprehur.

Lutje

Le ta falënderojmë Zotin që Ai na ka bashkuar këtu dhe le të lutemi për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij në këtë bisedë. Gjithashtu mund të përmendim disa kërkesa specifike për lutje ose pika për të falënderuar.

Në lëvizje

Herën e fundit, ju është kërkuar të inkurajoni të paktën 1 person: një telefonatë, një vizitë ose një mënyrë për të treguar dashurinë e Zotit për ta. A keni arritur të bëni diçka për këtë?

Ne ndonjëherë përjetojmë ndrojtje për të folur për atë që besojmë. Kjo ndrojtje mund të na japë një ndjenjë urgjence: duhet të ishte ndryshe!

Për më tepër, dëshira është gjithashtu një "motor" i fuqishëm në proceset e ndryshimit. Dëshirat nuk janë gjithmonë të lehta për tu shprehur me fjalë, veçanërisht kur ato dëshira shkojnë thellë. Fjalët nga njerëzit të tjerë mund të na ndihmojnë.

Lexoni Biblën

Psalmi 63

O Perëndi, ti je Perëndia im, unë të kërkoj në mëngjes; shpirti im është i etur për ty; ty të dëshiron mishi im në tokë të thatë dhe të djegur, pa ujë. Kështu të admirova në shenjtërore, duke soditur forcën tënde dhe lavdinë tënde. Me qenë se mirësia jote vlen më tepër se jeta, buzët e mia do të të lëvdojnë. Kështu do të të bekoj deri sa të jetoj dhe në emrin tënd do të ngre duart e mia.

Shpirti im do të ngopet si të kishte ngrënë palcë dhe dhjamë, dhe goja ime do të të lëvdojë me buzë të gëzuara. Të kujtoj në shtratin tim, të mendoj kur rri zgjuar natën.

Duke qenë se ti ke qenë ndihma ime, unë këndoj tërë gëzim në hijen e krahëve të tu. Shpirti im mbahet ngushtë te ti; dora jote e djathtë më mban.

Por ata që kërkojnë jetën time për ta shkatërruar, do të zbresin në pjesët më të ulta të tokës. Ata do t'i dorëzohen pushtetit të shpatës dhe do të bëhen pre e çakejve.

Por mbreti do të gëzohet te Perëndia; kushdo që betohet për të do të përlevdohet, sepse goja e gënjeshtreve do të detyrohet të mbyllet.

Pyetja 1

Me cilat shprehje përshkruan poeti i Psalmi 63 dëshirën e tij për Zotin? Cila shprehje ju përshtatet më së miri personalisht kur mendoni për marrëdhënien tuaj me Zotin?

Etje

Kërkimi, dëshira e zjarrtë, mall, ... Davidi përdor fjalë po aq të forta për të përshkruar dëshirën e tij për Zotin (vargu 2). Gjithashtu etja në shkretëtirë është një imazh i fuqishëm me të cilin fillon kjo lutje. Poeti thotë: Ndjehem si dikush që me

ngadalë por me siguri po thahet në shkretëtirë, ku nuk ka ujë për të gjetur. Nuk mund ta shuaj etjen në shkretëtirë. Aq e thellë është dëshira ime për Zotin. Vetëm Ai mund të shuajë etjen e zemrës dhe jetës sime.

Ne gjithashtu mund të kemi një përvojë të ngjashme sot se si ne si kishë "ecim si në shkretëtirë".

Kujtimet

Dëshira e Davidit po nxitet nga kujtimi i takimit me Perëndinë në shenjtërore (vargu 3). Atje ai ishte i vendosur nga madhështia dhe lavdia e Zotit dhe u prek nga prania e tij (vargu 4). Ai e kujton atë dhe nuk mund ta harrojë. Tani që ai është në një situatë shumë të ndryshme, ai kujtim e inkurajon atë.

Kujtimi i takimit me Perëndinë e mban gjallë dëshirën për të. Dhe kjo e bën atë të dëshirojë të lavdërojë përsëri Zotin (vargu 5). Në kishën tonë, ne gjithashtu mund të jetojmë nga takimi me Perëndinë, për shembull gjatë adhurimit.

Davidi tregon për takimet e tij me Perëndinë. Por kjo nuk ka të bëjë vetëm me të kaluarën, kjo ka të bëjë me tërë jetën e tij (vargu 5). Shpirti i tij mund të ngopet vetëm në shenjtëroren e Zotit, ku mund të bëhet i plotë. (vargu 6).

Pyetja 2

Ne mund ta shohim nga Davidi që në situata të vështira kujtime të caktuara mund të zgjojnë dëshirën e Zotit.

Cilat kujtime nga e kaluara ju japin shpresë dhe pritje që Zoti dëshiron të jetë me ju sot?

Pyetja 3

Davidi përshkruan se kush është Zoti për të dhe çfarë e ndihmon atë të dëshirojë për Perëndinë. Plotësoni fjalinë e mëposhtme për veten tuaj: "Zot, ti je për mua:

.....
"

Ndani ato fjalë që keni shtuar. Ju gjithashtu mund t'i përdorni këto fjalë në lutjen tuaj të përditshme.

Shpirti im mbahet

Kur Davidi përqendrohet te Zoti, atij i kujtohet se Zoti është gjithmonë Ndhmësi i tij. Ka mbrojtje nën hijen e krahëve të Zotit (vargu 8). Sido që të jetë shqetësimi ynë për kishën ose për vetë besimin dhe jetën tonë, ne mund ti besojmë Zotit dhe të presim ndihmë prej tij.

Është e rëndësishme të kuptosh që jo gjithçka varet nga përpjekjet tona. Nëse ne mendojmë ashtu mund të ndjehet si një barrë e madhe. Por duhet të kuptojmë se më në fund është Zoti që na mban. Ai nuk do të na braktisë. Ai do të vazhdojë punën që Ai vetë ka filluar.

Ndarja e tregimeve

Është e dobishme të dëgjoni ndonjëherë histori të të krishterëve nga kisha të ndryshme në të gjithë botën. Sot do të takohemi me Luis nga Kolumbia. Ai tregon për mënyrën sesi u njoh me Jezusin dhe se si filloi ta ndjekë Atë.

Pyetje

- Çfarë shihni në këtë histori rreth “Dashurisë së parë”?
- Çfarë shihni në këtë histori për “Dëshirën”?

Në lëvizje

Përpiquni të gjeni për takimin tjetër një këngë ose një poezi që ju pëlqen për shkak se në atë përshkruhet shumë mirë dëshira për Zotin. Nëse ju pëlqen, mund të shkruani vetë një poezi ose këngë. Merrni këtë këngë ose poezi me vete në takimin tjetër.

Lutje

Pyesni nëse dikush ka pikë specifike për të falënderuar ose për t'u lutur. Falënderoni Zotin për kujdesin e tij për ne dhe shprehni pikat e përmendura të falënderimeve dhe lutjeve. Ju gjithashtu mund të këndonni një këngë që ka të bëjë me dëshirën e pranisë së Zotit.

Tema e pestë: **Pritje**

Pritje

Lutje

Le ta falënderojmë Zotin që na solli këtu. Nëse pikat e lutjes janë përmendur lutuni për këto pikat. Lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij në këtë bisedë.

Në lëvizje

Herën e fundit folëm për temën "Dëshirë". Ju jeni pyetur nëse do të gjeni/shkruani një poezi ose këngë që flet për dëshirën tuaj për Perëndinë. Kush ka diçka për të ndarë?

Çdonjëri mendon për të ardhmen ku mund të kemi disa pritje shpresëdhënëse. Pritja jonë për kishën dhe botën bazohet vetëm te Zoti, i cili do të ndërhyjë. Ne nuk mund ta bazojmë pritjen tonë në idenë se gjithçka do të jetë në rregull, që do të jemi në gjendje të rregullojmë gjithçka vetë.

Pyetja 1

Kur mendojmë për të ardhmen e kishës, ne mund të kemi shpresë. Si do të donit ta përfundonit këtë fjali:
"Kisha ideale për mua është"

Tek Isaia 11 është shkruar se fillimi i ri buron nga Zoti. Në kohën kur Juda mendoi se nuk kishte më shpresë, Perëndia filloi të flasë dhe të veprojë. Pritja jonë për kishën dhe botën nuk bazohet në idenë se gjithçka një ditë do të jetë në rregull, ose që ne mund t'i rregullojmë të gjitha problemet me angazhimin tonë. Jo, pritja jonë e vetme për një të ardhme më të mirë bazohet te Zoti, i cili do të ndërhyjë me fuqinë e tij.

Lexoni Biblën

Isaia 11:1-10

Pastaj një degëz do të dalë nga trungu i Isaia dhe një filiz do të mbijë nga rrënjët e tij. Fryma e Zotit do të pushojë mbi të; fryma e diturisë dhe e zgjuarësisë, fryma e këshillës dhe e fuqisë, fryma e njohurisë dhe e frikës të Zotit. I dashuri i tij do të qëndrojë në frikën nga Zoti, nuk do të gjykojë nga pamja, nuk do të japë vendime sipas fjalëve që thuhet, por do t'i gjykojë të varfërit me drejtësi dhe do të marrë vendime të drejta për njerëzit e përlulur të vendit. Do ta godasë vendin me shufrën e gojës së tij dhe me frymën e buzëve të tij do ta bëjë të vdesë të pabesin. Drejtësia do të jetë brezi i ijëve të tij dhe besnikëria brezi i anëve të tij. Ujku do të banojë bashkë me qengjin dhe leopardi do të rrijë me kecin; viçi, luani i vogël dhe bagëtia e majmur do të rrinë bashkë dhe do të udhëhiqen nga një fëmijë.

Lopa do të kullosë bashkë me arushën, të vegjëlit e tyre do të rrinë bashkë, dhe luani do të ushqehet me kashtë si kau. Foshnja e gjirit do të lozë mbi vrimën e gjarpërit dhe fëmija e zvjerdhur do të vërë dorën e tij në çerdhen e nepërkës. Nuk do të bëhet asnjë e keqe, asnjë shkatërrim mbi tërë malin tim të shenjtë, sepse vendi do të mbushet me njohurinë e Zotit, ashtu si ujërat mbulojnë detin. Atë ditë do të ndodhë që rrënja e Isaias do të ngrihet si një flamur për popujt; kombet do ta kërkojnë dhe vendi i prehjes së tij do të jetë i lavdishëm.

Pyetja 2

Kjo profeci përshkruan shumë imazhe të ndryshme të Mbretërisë së Perëndisë.

- Cilat imazhe shfaqen në këtë histori?
- Cili imazhi ju pëlqen më shumë dhe pse?

Konteksti

Isaia 11 qëndron në një kontekst të Izraelit, që po sulmohet nga Asirët. Ushtria e fuqishme e asirianëve po përparon dhe ato duken të pandalshëm. Situata është shumë e rrezikshme. Mbretëria e Judës do të bjerë poshtë. Por në vargjet që i paraprijnë pasazhit tonë (Isaia 10: 20-33), profeti tashmë shikon përtej këtij kërcënimi: "Barra asiriane do të hiqet nga shpatullat tuaja" (vargu 27). Ai parashikon: "Pema do të rrëzohet, degët do të prishen" (vargjet 33, 34) Armiku do të pushtohet dhe Izraeli do të shpëtohet; por gjykimi nuk kalon në shtëpinë e Davidit. Ky tekst është shumë i qartë dhe na tregon se njerëzit e Zotit janë fajtorë. Ata vetë kanë bërë që gjykimi i Zotit të jetë mbi të gjithë.

Edhe ne si kishë, shpesh jemi plotësisht të përfshirë në shumë zhvillime që ndodhin në shoqërinë tonë shqiptare. Ne nuk jemi vetëm duke u ndikuar nga kultura jonë, por ne shpesh marrim pjesë pa patur ndonjë problem. Ne e kemi të vështirë ta kombinojmë të qenit i krishterë me jetën tonë të përditshme. Megjithatë, Zoti na tregon rrugën e tij, dhe ne mund t'i besojmë Atij. Ne mund të kemi pritshmëri të lartë për atë që Ai do të bëjë, si në shoqëri po ashtu edhe kishën tonë.

Fillim i vogël, premtim i shkëlqyeshëm

Një trung që duket plotësisht i vdekur, një degëz e vogël, sjell jetë të re. Kështu që shpesh fillimi i Zotit është i vogël, i prekshëm, i pavlefshëm. Por ka një premtim të shkëlqyer: Do të ketë rritje dhe shumë fryt. Kështu është në jetën tonë edhe në kishë. Zoti shpesh nuk fillon me diçka të madhe, por me diçka të vogël. Shpesh Ai nuk punon në një mënyrë spektakolare por në një mënyrë të thjeshtë.

Megjithatë ka diçka që është duke u rritur, duke u ndryshuar. Në botë, në kishën tonë, në ju. Prandaj, le të mos zhgënjehemi kur nuk shohim ndryshime të mëdha. Ndonjëherë Zoti kërkon kohë dhe hap pas hapi ne mund të shohim që gjërat ndryshojnë sipas planit të Tij.

Pyetja 3

- Cilat gjëra shpresëdhënëse shihni që po ndodhin në kishën tuaj?
- Si mund të shihni që Zoti është duke vepruar në kishën tuaj?

Mesia

Isaia 11 është një tekst në lidhje me Mesinë, Shpenguesin dhe Shpëtimtarin e premtuar. Fjala "degëz" mund të përkthehet gjithashtu si "pasardhës". Kjo fjalë u kujtoi lexuesve hebrenjtë menjëherë një mbret në linjën e Davidit. Ne, si besimtarë të Dhiatës së Re e kuptojmë këtë si duke iu referuar Jezus Krishtit.

Fryma e Perëndisë mbështetet tek Ai (vargu 2), ajo që na kujton pagëzimin e Jezusit në Jordan (Mateu 3:16). Ai karakterizohet nga një mori dhuratash të Frymës: mençuri, forcë dhe drejtësi (vargje 2-4). Ky mbret sjell paqe dhe drejtësi (mendoni për Psalmin 72), por jo në një mënyrë të butë. Ai flet me ndershmëri dhe drejtpërdrejt, pa e mbuluar të vërtetën. Ai "ndëshkon" tokën (vargu 4).

Pyetja 4

Në këtë pjesë nga Bibla, theksi i është kushtuar paqes dhe drejtësisë. Kjo është padyshim e rëndësishme për Zotin.

- Çfarë bëjmë ne si kishë me drejtësi dhe paqe?
- A po sjellim paqen dhe drejtësinë në fshatin tonë, ose lagjen tonë?

Parajsë

Kjo pritje merr një perspektivë globale të paqes dhe drejtësisë. Është shkruar: "Në të gjithë tokën" (vargu 9). Imazhi që është skicuar po kujton parajsën: qengji shtrihet me ujkun (vargu 6), një arushë kullot pranë një lope dhe një fëmijë vendos dorën e tij në gropën e një gjarpri (vargu 8). Askush nuk e dëmton tjetrin (vargu 9). Nuk do të ketë më frikë, rrezik apo vdekje.

Bëhet fjalë për Mbretërinë e Perëndisë, qiellin e ri dhe tokën e re për të cilën ne gjithashtu mund të lexojmë te Zbulesa 21. Kjo është më e gjerë sesa vetëm shpëtimi ynë individual ose plani i Zotit me kishën tonë. Paqja dhe drejtësia do të sundojnë në të gjithë tokën!

Flamur

Më në fund, profecia flet përsëri në vargun 10 për pasardhësit e Isaia, si në vargun 1. Kjo pasardhje do të jetë si një flamur. Një flamur është diçka që është shumë i dukshëm. Kur flamuri i një vendi valëvitet diku, të gjithë e dinë se kush është sunduesi i këtij vendi.

Me një fjale: Puna e Zotit në Izrael do të shihet dhe do të njihet nga kombet e tjera. Ata madje do ta kërkojnë atë Zot. Në Testamentin e Vjetër, ju shpesh shihni lëvizjen që kombet vijnë në Jerusalem, për t'i shërbyer Perëndisë të vërtetë me izraelitët.

Në Testamentin e Ri mund të shohim një lëvizje tjetër. Besimtarët dalin për të arritur të tjerët. ("Në emrin e tij të gjithë kombet do të thirren që të vijnë për pendim, në mënyrë që mëkatet e tyre të falen. Do të dëshmoni për këtë, duke filluar në Jerusalem", Luka 24: 47-48). Nga Izraeli, Lajmi i Mirë i Jezus Krishtit shkoi nëpër botë dhe erdhi gjithashtu te ne në Shqipëri.

Ne i besojmë Zotit tonë. Ai është Zoti i kishës së tij. Kur e ndjekim atë, mund të kemi pritshmëri shumë të larta, sepse Ai është një Zot i madh dhe i besueshëm.

Lutje

Ju inkurajoj të luteni që Fryma e Shenjtë t'ju japë mençurinë, frymëzimin dhe këmbënguljen e tij. Kërkojini Zotit udhëzimin dhe faljen e tij, në mënyrë që besimi juaj të rinovohet. Ju mund

ta bëni këtë me fjalët tuaja, ose të përdorni fjalët si më poshtë:

Na hap **buzët**, o Zot:

dhe gojët tona do të shpallin me zë të lartë lëvdimet e tua.

Na hap **sytë**, o Zot:

dhe shikimi ynë do të kënaqet me habi në lavdinë tënde.

Na hap **veshët**, o Perëndi:

dhe dëgjimi ynë do të marrë gatishmërinë tënde për t'u kujdesur.

Na hap **zembrën**, o Zot:

dhe ndjenjat tona do të pasqyrojnë dashurinë dhe mëshirën tënde.

Na hap **mendjen**, o Zot:

dhe të menduarit tonë do të mirëpresë kuptime të reja.

Na trego **vullnetin**, o Zot:

dhe angazhimi ynë do të pasqyrojë besnikërinë tënde.

Na hap **duart**, o Zot:

dhe dhënia jonë do të tregojë bujarinë tënde.

Na mbush **jetën**, o Zot:

dhe jeta jonë do të zbulojë praninë tënde në këtë botë.

FOKUSI
Albania - Kosova

www.fokusi.al

Fokusi

info@fokusi.al

0697013501